

от 1485 г. вакъфираните селища само се изброяват поименно. Създава се впечатлението, че окончателното и подробно вакъфнаме от 1493 г. се изготвя с приключването на строежа, като се прибавят нови селища и мезри.

***Ховли и Витреполи**, наречено още **Ченгер**, са двете сливенски селища от вакъфа на Баязид II. Зад първото име най-вероятно се крие средновековното Авли.²⁴ Що се отнася до локализирането на второто селище, то е доста по-трудно и засега могат да се направят само някои бележки за улеснение на бъдещите изследвачи. Макар че топоним Въртополе,²⁵ доста близък до Витреполи, е записан 10-12 км СЗ от Медвен,²⁶ той се разминава с описанието на селището в дарителския акт от 1493 г.:

"От същия вакъф в полите на планината е селото **Витреполи**, с друго име **Ченгер**, което е от привързаните към Ямбол [села]. Домакинствата му са 63 според султанския регистър, а годишният му приход - 7 038 акчета. **Северната граница** в едната си част е планина, другата част [започва] от побития камък край пътя, намиращ се под *Орляка* под планината, оттам върви, пресича пътя, стига до камък, побит на височинка? (mezvi) между лозята на Карагъоз и Йован, върви по тази височинка, стига до побит камък до купчината камъни в съседство с лозето на Тодоре, минава през лозето на Рад, стига до камък, побит на височинка, пресича пътя, стига до побит камък край *Стария път до Кара чалъ*. **Западната граница** върви покрай *Стария път*, минава през *Дъбравата* (meSe), стига пак до побит на пътя камък, продължава, пресича пътя, минава през *Кара чалъ*, върви до *Говедарския път* (Sıglı yolu) на селото, стига до камък за старата граница, побит близо до местността *Дилки уни* (Лисича дупка), слиза по края на мезрите на Стоян и Аксак Йован, стига до камък, побит срещу мезрата на Яни под дърветата *Чалъ* по *Говедарския път*, оттам слиза от говедарския път, продължава, пресича този път западно от *Могилата*, върви на изток от извора *Коравод бунаръ* (Черна вода?), стига до камък, побит до мезрата на Бобо, върви право покрай мезрата, минава мезрата на Бабо, син на Майдън в източна посока, накрая стига до побит камък, слиза от там, върви направо, стига до дърветата, наричани *Гора*, стига до камък, побит в старо време за граница в местността *Герек* срещу дърветата *Душ будак* (Ясенови дървета), стига до побит в старо време камък край мезрата на Карагъоз, син на Тамаш. **Южната граница** извира на изток, върви покрай *езерото/гьола Азмак*, стига до мястото, където този гьол се среща с дерето *Сюютлю бунар*, върви по това дере, минава край планината и стига до извора *Сюютлю бунар*. **Източната**